

Ogsaa vilde man sætte Pris paa at erfare, hvor og naar døde Carl Vilhelm Schrøder, Inspecteur ved Flyvesandet i Tidsvilde, f. i Hillerød 1736.

Af Brevvexlingen.

Aumodninger og Svar:

Redaktionen har havt den Glæde at modtage Følgende fra Hs. Højærværdighed Biskop, Dr. theol. *Engelstoft* i Odense som Svar paa Anmodning Nr. 7 (Omslaget om I Binds 4de Hefte):

1. Om Faderen til Lieutenant *Hans Prydz* kan Intet oplyses her. Navnet forekommer ikke tidligere i Odense, medens andensteds nævnes *Antony Prytz* 1645 (*Grundtvig*, Meddelelser fra Rentekamr. 1872, S. 174) og *Gregers Gregersen Prytz*, som var Præst i Vester-tørslev 1670—1705 (*Wiberg*, almindel. Præstehist. 3 D. S. 409). Den *Hans Prytz*, som forekommer i Odense og hvis Navn i Kirkebogen og Skifteprotocollen skrives *Preutz*, men af ham selv *Prydz*, døde ikke her 1729, men i Kjøbenhavn 1734 som Lieutenant ved Prinds Frederiks Regiment. Han blev d. 20 Mai 1720 ægteviet til *Lovise Birgitte Blanchenborg* i Svigermoderens Huus paa Kongebrev (efter den dengang almindelige Skik i Odense), og det Eneste, som derefter findes i Kirkebogen, er, at »Lieutenant Preutzis Barn« blev begravet d. 18 Juli s. Aar, altsaa mulig et Barn af et tidligere Ægteskab. I den nærmeste Tid derefter boede disse Ægtefolk i Rolfsted, Aasum Herred, hvor der var en stor Bondegaard, der formodentlig var udlagt til Officersgaard, og han var dengang Lieutenant ved Landmilitzens Livcompagnie, men efter faa Aar, nemlig 1725, var han i Kjøbenhavn, hvor han ogsaa døde i April 1734. I Rolfsted blev der født ham en Søn, som d. 9 April 1721 blev døbt med Navnet *Peder Blanchenborg*, og d. 9 Oct. 1722 blev en Datter døbt *Metta Dorthea*. Om der fødtes dem flere Børn i Kjøbenhavn, vides ikke.

2. *Hans Prydz's* Svigerfader var Borgemester *Peder Blanchenborg*, gift med *Karen Jacobsdatter Mule*. Han var allerede død 1711, og hans Enke sad i uskiftet Bo med to Sønner og to Døtre, af hvilke een Søn, Lieutenant ved det Jydske Nationale Infanterie, *Jacob Blanchenborg* og begge Døttrene overlevede Moderen, der døde 1733. Boet gav kun 181 Rd. til Deling, og »Madam Prytz« kjendtes uberettiget til Arv, som den, der allerede ved sit Giftermaal havde oppebaaret sin Arvepart (Skifteprot. 1733 fol. 485).

Borgemester Peder Blanchenborgs Fader var Borgemester *Knud Jacobsen*, der aldrig førte Familiens senere Tilnavn, men saavel hjemme som paa Rigsdagen i Kjøbenhavn 1660 og i Lovcommissionen, af hvilken han var Medlem, og i alle andre Forhold alene benævnedes Knud Jacobsen, hvorimod hans Søn og Datter (*Mette*) allerede i hans levende Live førte Navnet Blanchenborg, enten de nu først antog det eller de da først gjorde Brug af det. Det kan hidrøre fra en Gaard i Rørup Sogn, Vends Herred, som endnu kaldes saaledes, og staaer neppe i Forbindelse med Nogen af de Mænd, der i det 16de Aarhundrede førte Navnet v. Blanchenburg (*Grundtvig*, Meddel. f. Rentek. 1876 S. 163 og 208). *Knud Jacobsen* blev Raadmand 1642 og Borgemester 1651, hvilket Embede han nedlagde 1667, og døde 1677. Hans Søn *Peder Blanchenborg* var Raadmand 1674, blev Borgemester 1688 og døde i dette Embede 1711.

Af de tre Arvinger, som levede ved Skiftet over hans Bo 1733, døde Lieutenant *Jacob Blanchenborg* kort efter, og dennes Enke og Søn, *Peter Jacob Blanchenborg*, forekomme sidste Gang, da de i Aaret 1743 i Forening med *Lovise* sal. *Prytz's* og hendes Søster, *Marie Dorthea*, som havde været gift med *Jens Boysen* og nu ogsaa var Enke, solgte begge Borgemestrenes Familiebegravelse i St. Knuds Kirke, der 1645 var kjøbt af Knud Jacobsen, ved et Skjøde af 18 Aug. 1743, som de udstedte i Snøde paa Langeland, hvor *Jacob Blanchenborg* allerede 1723 havde boet som gift.

Som Svar paa den ene af Anmodningerne her foran S. 185 meddeler venligst Hr. Conferentsraad *Drewsen* i Kjøbenhavn:

Den efterspurgte Cai Friderik Flohr, som 1793 opholdt sig paa Strandmøllen, maa være *Cai Diedrich Flohr*, som var Huuslærer hos Eierne af Strandmøllen og Springforbi, min Fader Christian Drewsen. Jeg er i Besiddelse af en Police fra Tontinen af 1800, ifølge hvilken Cai Diedrich Flohr har betalt 2000 Rdl. Species for 20 Portioner, som han har ladet indtegne for ham Selv, fød i Bergen i Norge den 11 April 1730 — 1 Portion,« og de øvrige for Personer i min Faders Familie. — Uagtet Policen er dateret 11 Dec. 1802, er jeg, som er født 20 Marts 1803, nævnt i selve Texten, formodentlig fordi Tiden til Indtegning er bleven forlænget.

Jeg erindrer ham fra min tidlige Barndom som en høi, mager, meget gammel og svag Mand, der boede paa Springforbi hos mine Forældre, hvor han ogsaa maa være død, og han maa derfor være begravet enten i Lyngby eller Søllerød Kirkegaard¹⁾. — Jeg har ingen

¹⁾ Efter denne Anvisning er det en let Sag at paavise af Søllerød Sogns Kirke-

Erindring om hans Død, der maa være indtruffen før 1810, i hvilket Aar min Fader døde, og min Moder fraflyttede Springforbi.

Allerede før dette Svar ankom, var der fra Hr. Directeur *Delgobe* i Bambi indlobet følgende nye Opfordringer til velvillig Besvarelse, af hvilke det første dog vistnok kun kan henvises til Kjøbenhavns Diplomatarium:

1. Vides der Noget om Væbner Gerlach Flor, Raadmand i Kjøbenhavn mellem 1450 og 1468, og hans Slægt?

2. I Norge forekommer 1713—1727 Oberchirurg Peter Flor. Hans Oprindelse?

3. Ligeledes forekommer i den norske Arme: *Jens* eller *Ditlev*, Capitain, Commandant paa Christiansfjeld o. 1695—1710, og

Ole Flor 1709—1735 først som Fyrværker, sidst som Capitain ved Errisfjords Compagni.

4. Hvorfra er Navnet Flor kommet til den Bondeslægt i Stange, hvorfra Etatsraad Flor havde sin Oprindelse?

5. Har den Jarlsbergske Præsteslægt Flor sin Oprindelse fra Gaarden Flaar?

Hr. Cand. jur. C. Nyrop, Frederiksberg Allé 13 1. Kjøbenhavn V., sysler med en Udsigt over sin Slægts Historie. Nu da Arbejdet nærmer sig stærkt til Slutningen, vil han med dobbelt Paaskjønnelse modtage — saa hurtigt som muligt — nærmere Oplysninger om *Peder Hansen Nyrop* (se ovenfor S. 217). Det synes nemlig, som om denne Mand, der formentlig er født 1675, 1697 blev Student fra Bergens Skole og 1701 opholdt sig paa Lysekloster i Ons Præstegjæld i Søndhordlen, har været Stamfader til en Gren af den Nyropske Slægt, som i forrige og dette Aarhundrede levede i Christianssand. 1829(?) skal der i denne By være død en næsten 90-aarig Kjøbmand, *Christopher Johannesen Nyrop*, hvis Søn — ogsaa Kjøbmand — Johannes Nyrop (f. 1771) alt var død 1816, men som efterlod sig 5 Børn (1 Søn og 4 Døtre). Christopher Johannesen Nyrop ægtede den 27 November 1770 Ane Christine Isachsen, med hvem han havde mindst 4 Børn. — At denne Christiansandske Linie staar i Forbindelse med den omhandlede Nyropske Familie, der en Tid var væsentlig norsk, ansees for utvivlsomt, da Fornavnene tale stærkt herfor: men positiv Vished haves ikke. Foreløbigt antages, at den før nævnte Peder Hansen Nyrop (f. 1675) har haft en Søn Hans eller Johannes, født omtrent 1705, som igjen har været Fader til den nævnte Christopher Johannesen Nyrop, der, hvis han var 90 Aar 1829, maa være født 1739.

bog, at Student Cai Diderich Flohr, 77 Aar gl., døde 1808 ²⁴/₁ paa Strandmøllen.
(Lengnicks Uddrag.)

Gaver.

Ved Skrivelse fra (det danske) Ministerium for Kirke- og Undervisningsvæsenet af 1881 ⁵/₈ tillagdes der Samfundet 300 Kroner i Finantsaaret 1881₈₂ til Fremme af dets Formaal. Om Anvendelsen af denne Gave, for hvilken ærbødigst Tak herved aflægges, henvises til Omslaget af det Hefte, som følger med Personalthistorisk Tidsskrifts sidste Omdeling for Aaret 1881, af Provst Vahls Slægtetog over Christjern Nielsens Afkom.

Fra Hr. Læge Ingerslev i Præstø indsendtes til Samfundets Arkiv 2 Photographier af den Ligsten over Præsten Anders Andersen, hvorom forskellige Meninger havde udtalt sig her foran S. 3 og S. 77—78. Der er herved givet Enhver, der maatte interessere sig derfor, Lejlighed til at danne sig en selvstændig Mening i Sagen, men paa Anmodning skal Redaktionen tillige give en saadan Beskrivelse af det Foreliggende, at det om muligt strax maatte blive klart, hvad det Rette vel nærmest maatte være.

Skjøndt den smukke blaalige Stens Plads i Kirken ikke just tilsteder den gunstigste Lysning for den photographiske Virksomhed, maae de to indsendte Billeder dog betegnes som meget vellykkede. Enkelthederne synes klart at fremtræde, men selvfølgelig bliver der tilbage den Mulighed, at et og andet Punkt kan være tvivlsomt paa selve Stenen.

Denne fremstiller et Billede af den Afdøde med en dansk Almuesmands rolige, vederhæftige Udtryk i Ansigtet. Han forestilles liggende udstrakt, indhyllet i den Munkekappe, han i Ungdomsaarene havde baaret i Præstø Kloster, med højre Haands 2 Edsfingre pegende mod det Antoniuskors (et latinsk T), der udgjør Kappens eneste Prydelse og Mærke. Paa højre Side af Hovedet i den Plan, hvorpaa Legemet hviler, er der indhugget de første Tal af Aarstallet (15), hvoraf Resten, der skulde have staaet paa den tilsvarende Plads paa venstre Side, aldrig er bleven udført. Paa en ophejet Kant rundt om denne Flade løber den Afskrift, som findes

aftrykt S. 3 fra **Andreas** til **alle** i regelmæssig Følge, og da der

ikke har været Plads til i Linien at optage »mea«, er dette Ord anbragt nedenunder.

Hermed er Indskriften altsaa fuldfærdig og afsluttet, uden at der saaledes som ved Aarstallet er truffet Anstalt til senere at tilføje Noget. Ikke desmindre findes der paa en Overgangsplan mellem Kantbaandet og Grundfladen indhugget **DOXXIX**

de Ord, som her foran ere læste enten Juli XIX (S. 3) eller Job XIX (S. 77). Synes det nu end rimeligst efter den foreliggende Gjengivelse at læse Job, skal det dog ingenlunde nægtes, at den anden Læsning lader sig forklare og maaske end ikke bestemt kan forkastes, da et li og et b i den Tids Skrift og efter hundredaarig forskelligartet Medfart vil kunne nærme sig hinanden saa meget i Udseende, at Ja og Nej kunne have nogenlunde lige Chancer.

Derimod viser Afbildningen paa utvetydig Maade, at disse Ord ere indhuggede med en Bogstavform, der er væsentlig yngre end den i Omskriften, hvad der navnlig viser sig i Gjengivelsen af Tallet. Uden at vi engang behøve at lægge Vægt paa, at en Datering som 19 Juli vanskelig kan tænkes anvendt i Præstø ved det Aar 1480, maae vi altsaa betegne de omhandlede Ord som en Tilføjelse paa Stenen fra en meget yngre Tid end den øvrige Indskrifts.

En mulig Forklaring paa dette mærkelige Forhold skyldes vi Hr. Ingerslev. I Gravskriften Nr. 24 (her foran S. 6) synes vi at lære Borgemester Laurids Nielsen at kjende som en Mand, der ved det Lag 1630 har mindedes paa én Gang sine 4 Smaa børn og en gammel Skoleven(?), der var død omtrent 50 Aar tidligere (Nr. 21, S. 5). Og i den fuldstændige Afskrift af Pladen, som Hr. Ingerslev ligeledes har foræret Samfundet, ender denne Indskrift med Ordene: »Job 19. Jeg weed, at min Frelser lefwer og hand skal herefter opvecke mig af Jorden og jeg skal derefter omgrües med denne min Hud,« — altsaa just det samme Skriftsted i Oversættelse som det over Hr. Anders Andersens Grav, udfyldt med den Henviisning til Job 19, som der oprindeligt manglede, men efter Skriften at dømme netop passende ved denne Tid der kan være bleven tilføjet.

(Flere Gaver, se Tillæg Side 42.)

Tillæg og Rettelser.

Som Bidragydere til denne Rubrik nævnes med Tak de Herrer: Kammerjunker Algreen Ussing, Cand. Ch. Brøndsted, Cand. N. Bøgh, Cancellist Harder i d. Kgl. Civilliste, Kammerherre, Stiftsamtmænd Heltzen og Assistent Thiset.

- S. 48, L. 15 f. n. Cancellie Baad, læs Cancellie Raad.
- Stamt. t. S. 84, L. 20 f. o. (under Anne Mathd. de Lasson) Odehse, l. Odense.
- Ssteds er den 3die Tværstreg, mellem Linierne 14 og 15 f. o. fejlagtigt fortsat hele Linien over, saa at den omfatter baade Mathias og Thøger de Lassons Børn, istedenfor at kun de 6 første ere Mathias's Børn og de 3 sidste Thøgers. Tværstregen bør altsaa overbrydes mellem Navnene Marie og Hedevig-Margrethe.
- S. 92, L. 7 f. n. Jeus, l. Jens.
- S. 92, L. 4 f. n. Povel Dons, l. Poul Dons. (Formen Povel skal være fremkommen ved Grundtvigs Omskrivning.) (N. Bøgh.)
- S. 93, L. 19 f. o. (2 Døtre), l. (3 Døtre og 2 Sønner). (N. Bøgh.)
- Stamt. t. S. 97 L. 31 f. o. (under P. Dons) samme Rettelse.
- Ssteds L. 22—26 f. o. (under Lorents Pouls. Dons, 5te Tværstreg) mangler en lodret Streg til Tværstregen nedenunder.
- S. 107, Note 1. Aarstallet 1579 er bleven sat 2 Gange og kan altsaa den ene Gang bortfalde.
- S. 117, Note 1 Lin. 5 vnd, l. ved.
- S. 169, L. 17 f. n. Olufsdæatter, l. Olufsdæatter.
- S. 185, L. 9 f. o. der haves?, l. der haves)?
- S. 189, L. 1 f. o. Dirck, l. Diriks.
- S. 190, L. 15 f. n. før 1864, l. fra 1850 til 1864.
- S. 190, L. 12 f. n. Indenrigsminister, l. Justitsminister (fra 1864 ¹¹/₇ til 1865 ³⁰/₆). (A. U.)
- S. 191, L. 10 f. o. (Da der er bleven udtalt Tvivl om Rigtigheden af Aarstallet 1738, bemærkes, at dette efter en ny Undersøgelse af »Norske Registre« er det eneste rigtige.)
- S. 191, Note 2 L. 5 verkelige, l. virkelige.
- S. 192, L. 16 f. o. Bruunners, l. Bruuners.
- Paa Lillienkjold-Stamtavlen i 3die Hefte tilføjes: Til Side 225.
- Stamt. t. S. 225, L. 3—16 f. o. (Hs. Hans. Smidt Lillienkjold) bør ved en lodret Streg forbindes med Tværstregen nedenfor.
- Til Stamtavlen t. S. 225: Uagtet Nedenstaaende ikke i nogen væsentlig Grad forøger eller berigtiger den af Hr. Cand. jur. E. A. Thomle til S. 225 i Personalhist. Tidsskr. 2. B. meddelte Stamtavle over Slægten Lillienkjold, men nærmest kun stadfæster en dér med Hensyn til Ulrik Frederik Lil-

lienskjolds († 1735) Giftermaal anført Formodning, har jeg, da Slægtens Genealogi for de ældre Leds Vedkommende nu synes fastslaaet for bestandig ved nævnte Stamtavle, dog troet, at disse Bidrag ikke vilde være ganske uden Interesse.

Det fremgaaer af de 3 første Meddelelser, at ovennævnte Ulrik Fred. Lillienskjold, der ifølge Garde*) var født 1694, ¹⁷/₇ 1711 blev Sec. Lieut., ¹¹/₁₂ 19 Pr. Lieut., ⁹/₁₀ 22 Capt. Lieut., ¹/₈ 29 Capt., afgik ²¹/₁₀ 33 og døde 1735, virkelig var gift med Dorothea Louise Müller. Hun omtaler nemlig alt i sit Andragende af ¹⁸/₁₀ 1736 sine 2 Sønner, af hvilke den ene (Peter Montaigne) da var 14 Aar, og altsaa maa være født c. 1723. Han kan saaledes ikke være en Søn af den Ulrik Frederik L., der var Premierlieut. i Sætaten**) og forliste Julianat 1717, og hans Moder altsaa heller ikke have været gift med denne. Sønnen blev ⁹/₁ 1746 Second. Lieut. i Flaaden, men døde alt ¹⁴/₁₀ s. A.***) Hans Broder, hvis Navn ikke anføres, kom i Frederiksborg lærde Skole

Af den 4de Meddelelse vil det sees, at Jonas Lillienskjold, foruden de paa Stamtavlen anførte Børn, endvidere havde Datteren Birte, der synes at være opkaldt efter sin Mormoder, og 1737 levede paa Lundegaard i Fyn.

1.

»Des See Capitaine Ulrich Montagne Lillienschiolds Witwe träget demütigst vor, wie sie mit 2 Kindern nach Absterben ihres Mannes in höchster Armuth lebet und von der ihr allerhuldreichst beygelegten Pension ihnen die nötige Erziehung nicht geben könne; bittet derohalber allerunterthänigst für ihren einen Söhne von 14 Jahren die hohe Gnade zu haben ihm in Königl. Diensten zu versetzen†). — Sagen er dat: 18 October 1736 og blev expederet 7 Januar 1737 med følgende Resolut.: »Wenn dieser Sohn Lust darzu hat, so kan er wohl unter die See Cadetten kommen†).

2.

»Dorothea Louise, des verstorbenen Capitain Lillienschiolds nachgelassene Wittwe aus Copenhagen, bittet allerunterthänigst Ihre Maytt: wollen allergnädigst geruhen, ihren kleinen 14 jährigen Sohne Peter Montaigne Lillienschiold bei den reformirten See Cadetten auf und anzunehmen; In allerhuldreichster Erwogung wie sie ihrer Armuth halber, nicht im Stande demselben solche standesmässige Wissenschaften lernen zu lassen, wodurch er einst habil werden könne, in seines Vaters, welcher 38††) Jahre treue Dienste dem See-Etat geleistet, Fuszstapfen zu treten†††). — Sagen er dateret 6 Juni 1737, og blev sendt til Sø Krigs-Cancelliet†††).

3.

»Louise, des Capitaine Lillienschioldz nachgelassene Wittwe aus Frid[ri]x-burg, schützet ihre höchst bedrängten schlechte umständen allerunterthä-

*) Garde: Efterretninger om den d. og n. Sømagt 4 B. 642, hvor hans fulde Navn angives at være Ulrich Fridrich Montagne Lillienschiold.

**) Smøteds. Paa Stamtavlen kaldes han Capitain.

***) Garde 4 B. 660.

†) Mem. Protocol (Part. Kams Arkiv.) for 1737.

††) Her maa foreeligge en Skrivfejl i Extracten, thi selv om man vil medregne hans læretid som Cadet, kan han ikke have tjent 38 Aar i Sætaten, naar Gardes Angivelse af Fødselsdag lægges til Grund

†††) Mem. Protocol (Part. Kams Arkiv.) for 1737.

nigst vor, demüthigt bittende, dass, da sie ihres in der dasigen lateinischen Schuhle seyenden Sohnes wegen, sich daselbsten auf seine Erziehung desto besser Acht haben zu können aufhalten müsse, Ihrø Majsteten ihr in regard ihrer grossen Bedrück etwas Brennholtz diesen Winter über aus hohen Gnaden schencken wollen*).

Resolut. »Dieses wird in Königl. Gnaden abgeschlagen*).

Sagen er dat: 17 September 1738.

4.

»Birte, des Amptmann Jonas Lilienschiolds nachgelassene Tochter auf Lundegaard in Fühnen**), suchet allerunterthänigst das Beneficium Paupertatis aus hohen Gnaden zu erhalten, damit sie über den ihr von langen Jahren her vorenthaltenen Mütterlichen Nachlass mit dem Assessor Lausson und Abraham Wesels Wittve in Bergen den Process anfangen und einemahl zu ihren gekränkten Rechte gelangen könne***).

Sagen er dat: 9 November 1737 og blev sendt til Danske Cancelli***).

(Frederik Harder.)

S. 226, L. 10 f. n. 1776, l. 1676.

S. 244, Note 2, L. 6 Holmens Kirke, l. Nicolai Kirke. (Blandt Citaterne kan tilføjes: Kirkehist. Saml. 3 R. III 341 og dette Tidsskrift I 199.)

*) Mem. Extract i Part. Kam. for 1788.

**) En Hovedgaard i N. Broby Sogn, som tilligemed den nærliggende Vejlegaard havde tilhørt Niels Hansen Smidt, Broder til den adlede Hans Hansen Lillienkjold (Danske Atl. VI 809 og Stamtavlen til S. 225). Niels Hansen døde 1690 eller før, da nemlig hans Børn: Peder Nielsen Smidt, dengang i sit 18de Aar, og Else Cathrine, i sit 20de Aar, d. 8 Sept. 1690 ansøge om at maatte være deres egne Værger, hvorved de lejlighedsvis omtale Lector Niels Smidt i Bergen (se Stamtavlen samt Dansk hist. Tidsskrift 3 R. I 99) som deres Farbrodersøn (Fynske Indlæg i Geh. Ark.). Den nævnte Peder Smidt (Cancelliraad 1706 9 Jan., Fynske Reg.) oprettede d. 28 Oct. 1711 sit Testament, hvorved han skjænkede de Fattige i N. Broby 500 Rdl. og endvidere til Fattige i Fyn overhovedet Lundegaard med Gods, naar først hans før omtalte Søster maatte være død og hendes Afkom udslukt. Dette indtraf allerede 41 Aar derefter, da nemlig denne Søster i sit Ægteskab med Commerceraad Lorents Petersen kun efterlod sig et eneste Barn, Datteren Anne (Anneche, Anke), der døde 1752 i Aug. som Enke efter Generalmajor Adolf Neuberger († 1749 27 Nov., milit. Skifter. i Geh. Ark.) og Besidderske af Vejlegaard og Lundegaard. Den første af Gaardene tilfaldt som Gave en lille 8-aarig Pige, Adolfine Matthiasdatter Leth (Hofman Fundat. VI 117), siden gift med Michael Fabricius Tegnagel (Benzons Stamt.), men Lundegaard blev i Henhold til det ovennævnte Testament Gjenstand for en Retstrætte. Denne afsluttedes for Høiesteret 1754 28 Marts med Godkjendelse af Testamentet, hvorefter dettes Antydninger udarbejdedes til en Fundats som 1754 13 Sept. fik Kgl. Bekræftelse. Den saaledes oprettede Lundegaardske Stiftelse anslaaes nu til en Værdi af o. 1½ Mill. Kroner og uddeler aarligt over 40.000 Kroner til rigeligt 700 Pensionærer, der ifølge Fundatsen skulle være trængende eller skrøbelige Folk i Fyn udenfor den egentlige Almue og med særligt Hensyn til Legators Slægt (Hofmans Fundats VI 107, 117, 162 ff., C. Christensen: Stiftshospitalerne S. 55 f. [Sertryk af Nationaløkonomisk Tidsskrift XVIII]).

***) Smsteds for 1737.